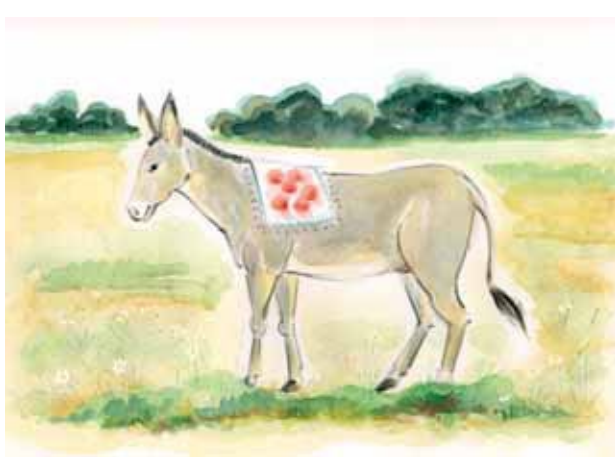

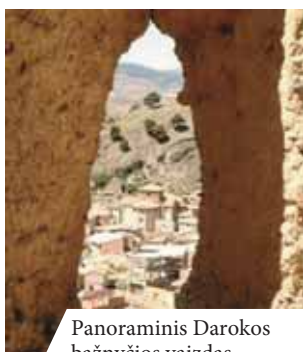
Eucharistinis Darokos stebuklas buvo patvirtintas prieš pat vieną iš daugelio ispanų mūšių su maurais. Krikščionių vadai paprašė lauke esančio kunigo aukoti šv. Mišias, tačiau praėjus kelioms minutėms po konsekracijos, prieš puolimą priverstė kunigą nutraukti religines apeigas ir, suvyniojus į korporalą, paslėpti konsekruotas Ostijas. Ispanai mūšį laimėjo ir vadai paprašė kunigo, kad galėtų priimti anksčiau konsekruotas Ostijas. Tačiau Jos buvo rastos visiškai permirkusios Krauju. Dar ir šiandien galima pagerbti tuos Krauju paženklintus audinius.

Darokos bažnyčioje saugomo kruvino korporalo relikvija

Sventasis Korporalas (La Santa Hijuela), koplyčios freska, Karboneras

Panoraminiis Darokos bažnyčios vaizdas

Eucharistinio stebuklo korporalas (La Santa Hijuela), saugomas Karbonere

Kolegijos bažnyčioje saugomas Carta de Chiva dokumentas, kuriame aprašomas stebuklas

Senovinės stebuklo reprodukcijos iš XVI a.

1239

m. krikščioniški Darokos, Teruelio ir Kalatajudo miestai Aragone susivienijo, kad atkovotų Čio Luchentės pilies sienas.

Prieš pirmąjį mūšį Darokos kapelionas Don Mateo Martinezas (Don Mateo Martinez) aukojo šv. Mišias, per kurias konsekrovo šešias Komunijai skirtas Ostijas šešioms kapitonams, vadovavusiems kariuomenei: Don Jimenez Perez, Don Fernando Sanchez, Don Pedro, Don Raimundo, Don Guillermo ir Don Simone Carroz. Dėl netikėto prieš puolimo kapelionas buvo priverstas tuoj pat nutraukti šv. Mišias. Šešias konsekruotas Ostijas jis suvyniojo į korporalą ir paslėpė po uola. Kai prieš kariai buvo priversti atsitraukti, vadai maldavo kunigo, kad galėtų priimti Komuniją kaip padėką už pasiektą pergalę. Don Mateo nuvedė juos į tą vietą, kur buvo paslėpęs

korporalą, ir rado Krauju permirkusias Ostijas. Vadai šį įvykį suprato kaip didelį Dievo palankumo ir globos ženklą. Jie priėmė šventąją Komuniją, o Krauju suteptą korporalą pririšo prie ieties, kad padarytų vėliavą. Paskui jie atsinešė tą vėliavą į mūšį ir su ja atkariavo Čio pilį, pasiekė stebuklingą pergalę. Ši pergalė buvo priskiriama eucharistiniam stebuklui.

Po pergalės šeši vadai

vyko į skirtingus Ispanijos regionus, tačiau kiekvienas norėjo korporalą pasiimti į savo miestą. Prasidėjo atvira diskusija. Jie nusprendė uždėti korporalą ant mulos nugaros ir leisti mului laisvai klajoti: miestas, kuriame sustos mulas, ir bus tas Dievo valia pasirinktas

korporalo saugotojas. Mulas keliavo 12 dienų, nuėjo apie 200 mylių, kol išsekęs nugriuvo priešais Darokos Šv. Morkaus bažnyčią. Vėliau čia buvo pastatyta Dievo Motinai skirta bažnyčia ir brangus relikvijorius, kuriame esanti Ostijų Krauju paženklintą korporalą galima pagerbti ir šiandien.

Eucharistijos stebuklas

DAROKOJE

ISPANIJA, 1239 M.

*Don Mateo navedė juos
į tą vietą, kur buvo
paslėpęs korporalas, ir jie
rado Krauju permirkusias
Ostijas.*

Darokos bažnyčios pagrindinis altorius

Koplyčia, kurioje saugoma Šventasis Korporalas (La Santa Hijuela), Karboneras

Kasmet Darokos stebuklo garbei rengiama procesija

Švč. Marijos bazilika, Daroka

Bažnyčios interjeras

Korporalų (Los Corporales) koplyčioje esantys sieniniai paveikslai, kuriuose aprašomas stebuklas

Korporalų (Los Corporales) koplyčia

Senoviniai paveikslai, vaizduojantys stebuklą

